

Besluit van Gedeputeerde Staten
van Limburg

Vergunning

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Varkenshouderij aan de Twistweg ong. te Vredepeel

Zaaknummer: 2013-0955

Kenmerk: 2018/32179 d.d. 17 mei 2018

Verzonden: 18 mei 2018

1. Aanvraag

Bij brief van 17 december 2013, ontvangen op 18 december 2013, heeft XXXX te Vredepeel (verder: aanvrager) een vergunning als bedoeld in artikel 16/19d, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 (verder: Nbw 1998) aangevraagd voor het oprichten en exploiteren van een varkenshouderij, aan de Twistweg ong. te Vredepeel. De inrichting is gelegen nabij het Beschermd Natuurmonument 'Rouwkuilen' en de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Deurnsche Peel & Mariapeel' en 'Boschhuizerbergen'. De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2013-0955.

Op 14 december 2017 hebben wij de aanvrager verzocht om aanvullende gegevens. Op 30 juni 2015, 27 december 2017, 23 januari 2018 en 8 februari 2018 zijn aanvullende gegevens ontvangen.

Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) in werking getreden. De Wnb vervangt onder meer de Nbw 1998.

Uit artikel 9.10, eerste lid, van de Wnb volgt dat voornoemde vergunningaanvraag vanaf 1 januari 2017 wordt behandeld overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Wnb. Dat laatste heeft onder meer tot resultaat dat voornoemde aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 vanaf 1 januari 2017 geldt als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb en op deze aanvraag wordt beslist met toepassing van de procedure zoals vermeld onder 2.

Voor zover voornoemde aanvraag mede betrekking heeft om een vergunning als bedoeld in artikel 16 van de Nbw 1998 geldt dat in de Wnb geen bepaling is opgenomen inhoudende een vergunningplicht voor Beschermd Natuurmonumenten overeenkomstig het bepaalde in het voormalige artikel 16 van de Nbw 1998, waardoor er geen sprake meer is van een vergunningplicht voor Beschermd Natuurmonumenten.

2. Procedure en zienswijze

2.1. Procedure

De aanvraag wordt afgehandeld met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. De aanvraag om vergunning en een ontwerp van dit besluit hebben van 7 maart 2018 tot en met 17 april 2018 voor een ieder ter inzage gelegen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kon een ieder bij het bestuursorgaan schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen inbrengen. Het ontwerpbesluit en de kennisgeving konden in genoemde periode tevens worden geraadpleegd via de internetsite van de Provincie Limburg (www.limburg.nl).

Op grond van artikel 1.3, derde lid Wnb, is voor het besluit op de aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 2.7 tweede lid Wnb, overeenstemming vereist met het college van Gedeputeerde Staten van alle provincies waarin (delen van) Natura 2000-gebieden zijn gelegen waarvoor het aangevraagde project/de aangevraagde andere handeling gevolgen kan hebben. Het aangevraagde project/de aangevraagde andere handeling kan gevolgen hebben voor (delen van) Natura 2000-gebieden gelegen in de provincie

Noord-Brabant. Met het college van Gedeputeerde Staten van voornoemde provincie bestaat overeenstemming over het voorliggende besluit.

2.2. Zienswijzen ten aanzien van het ontwerpbesluit

Op 16 april 2018 hebben wij zienswijzen ontvangen van XXXX (hierna WBdP). Deze worden verder behandeld in paragraaf 4.4.

3. Beoordelingskader en de beschermde gebieden

3.1. Algemeen

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dient rekening te worden gehouden met de gevolgen die het project of de andere handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied. Heeft een aangevraagde vergunning betrekking op een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significant negatieve effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dan dient op grond van het bepaalde in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen. Is een passende beoordeling vereist, dan kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in principe slechts worden verleend, indien op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken.

Bestaat op grond van de passende beoordeling (inclusief de daarbij betrokken mitigerende maatregelen) niet de vereiste zekerheid, dan kan een aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb niettemin worden verleend in het uitzonderlijke geval dat bij toetsing blijkt dat geen Alternatieve oplossingen voor handen zijn, sprake is van Dwingende redenen van openbaar belang en Compenserende maatregelen worden getroffen. Oftewel in voorkomend geval dat de zogenaamde ADC-toets met succes wordt doorlopen.

3.2. De Programmatische Aanpak Stikstof en beoordeling onder het overgangsrecht

Voor zover een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb voorziet in een project of andere handeling welke stikstofdepositie veroorzaakt op een Natura 2000-gebied waarin tenminste één stikstofgevoelig kwalificerend habitatype voorkomt waarvoor de geldende kritische depositiewaarde wordt overschreden (geldt voor alle Natura 2000-gebieden in Limburg behoudens voor de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Abdij Lilbosch en voormalig klooster Mariahoop”), is van belang dat op 1 juli 2015 de Programmatische Aanpak Stikstof (verder: de PAS) in werking is getreden. Sinds 1 januari 2017 wordt de PAS gestalte gegeven via de desbetreffende bepalingen in de Wnb, het Besluit natuurbescherming (verder: Bnb) en de Regeling natuurbescherming (verder: Rnb), alsmede via het betrokken programma voor de periode 2015 – 2021 (verder: het Programma PAS 2015 – 2021). Aan het Programma PAS 2015-2021 ligt een (generieke) passende beoordeling als bedoeld in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb ten grondslag. Onderdeel van deze passende beoordeling vormen de gebiedsanalyses die voor alle in de PAS

betrokken Natura 2000-gebieden zijn opgesteld. De conclusie van de passende beoordeling (inclusief de gebiedsanalyses) is dat op grond daarvan de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de in het Programma PAS 2015 - 2021 betrokken Natura 2000-gebieden als gevolg van de uitvoering van dit programma niet zullen worden aangetast.

Door ons college is zowel met het Programma PAS 2015 - 2021 als met de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling ingestemd.

Doel van de PAS is het vinden van evenwicht tussen ecologie en economie. Daartoe voorziet de PAS (meer specifiek het Programma PAS 2015 – 2021) in brongerichte maatregelen die leiden tot een (verdere) afname van stikstofdepositie en gebiedsspecifieke herstelmaatregelen, waarmee de natuurwaarden van de betreffende Natura 2000-gebieden worden versterkt. Mede als resultaat van de trendmatige daling van stikstofdepositie als gevolg van (eerder) vaststaand beleid, biedt de PAS hierdoor ook ruimte voor economische ontwikkelingen die stikstofdepositie veroorzaken op Natura 2000-gebieden. Deze zogenaamde depositieruimte is allereerst beschikbaar voor autonome ontwikkelingen alsmede voor projecten en andere handelingen waarvan de op een betrokken Natura 2000-gebied veroorzaakte stikstofdepositie onder de in het Besluit grenswaarden gestelde grenswaarde blijft. Het overige gedeelte van deze ruimte kan als “ontwikkelingsruimte” op grond van artikel 2.7, eerste lid, van het Bnb worden toegedeeld aan (deels prioritaire) projecten en andere handelingen bij toestemmingsbesluiten, zoals een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb of een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Besluit omgevingsrecht (verder: Bor).

De PAS voorziet voor de vóór 1 juli 2015 ontvangen aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 die sinds 1 januari 2017 gelden als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb, in overgangsrecht. Zo volgt uit artikel 5.13, tweede lid, van het Bnb dat de artikelen 2.7, 2.8 en 2.9 van het Bnb onder omstandigheden niet van toepassing zijn op deze categorie vergunningaanvragen. Daarnaast kent het eerste lid van artikel 5.13 van het Bnb voor deze aanvragen een specifieke uitzondering op het in artikel 5.5, derde lid, van de Wnb opgenomen externe salderingsverbod voor projecten en andere handelingen die betrekking hebben op een inrichting als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer en stikstofdepositie veroorzaken op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied. Als resultaat van een en ander is het regime van de PAS voor een belangrijk gedeelte niet van toepassing op vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die weliswaar voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied, maar zijn ingediend vóór 1 juli 2015.

Met inachtneming van het vorenstaande en de huidige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, geldt voor de beoordeling van aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op voor stikstof gevoelige Natura 2000-gebieden én vallen onder het overgangsrecht van de PAS, in zoverre het volgende.

Voor zover een zodanige vergunningaanvraag voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een stikstofgevoelig Habitatrichtlijngebied, kan de vergunning in zoverre worden verleend indien voor de exploitatie van de inrichting niet eerder een vergunning op grond van de Nbw 1998 of de

Natuurbeschermingswet (oud) is verleend én de aanvraag niet voorziet in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats ten opzichte van de situatie met de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen 7 december 2004 en de datum waarop wordt besloten op de aanvraag (= de referentiesituatie). Voorziet bedoelde aanvraag ten opzichte van voornoemde referentiesituatie (wel) in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Habitatrichtlijngebied en is sprake van een project, dan dient een passende beoordeling te worden overgelegd. In een zodanige situatie kan de aangevraagde vergunning in zoverre uitsluitend worden verleend indien door middel van een rechtsgeldige externe saldering, andere mitigerende (beheer)maatregelen of een adequate ecologische onderbouwing uit deze passende beoordeling blijkt dat significante effecten op het betreffende Habitatrichtlijngebied zijn uitgesloten casu quo de zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken van dat gebied niet zullen worden aangetast.

Voor zover een vergunningaanvraag als hier bedoeld voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Vogelrichtlijngebied, dan is het hiervoor gestelde in relatie tot Habitatrichtlijngebieden van overeenkomstige toepassing. Dit laatste met dien verstande dat als referentiesituatie geldt de situatie met de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Hinderwet, de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen de datum waarop het desbetreffende gebied ter uitvoering van de Vogelrichtlijn is aangewezen en de datum wordt besloten op de vergunningaanvraag. Let wel: in voorkomend geval dat een Vogelrichtlijngebied is aangewezen vóór 10 juni 1994, dient 10 juni 1994 als begindatum van de bij de referentiesituatie aan te houden periode te worden gehanteerd.

Overigens kán bij de beoordeling van deze categorie vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die (mede) voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Limburgs Vogelrichtlijngebied, de door ons college bij besluit van 27 november 2012 vastgestelde Beleidslijn “Toetsing stikstofdepositie bij Limburgse Vogelrichtlijngebieden” (verder: de beleidslijn) in aanmerking worden genomen. Voorziet de betreffende vergunningaanvraag in een project en wordt deze beleidslijn in aanmerking genomen, dan dient aan de hand van een aan deze beleidslijn gerelateerde passende beoordeling te worden aangetoond dat voor zover de vergunningaanvraag voorziet in een (tijdelijke) toename van stikstofdepositie op één of meer Limburgse Vogelrichtlijngebieden bedoelde toename in de vorm van een externe saldering of anderszins wordt gemitigeerd. Volgens de beleidslijn geldt daarbij in de regel als toetsmoment 7 december 2004, hetgeen tevens veronderstelt dat in voorkomend geval dat extern wordt gesaldeerd, dit dient plaats te vinden met ammoniak/NOx-rechten die op deze datum bij de saldogevende locatie(s) aanwezig waren op grond van de Hinderwet of de Wet milieubeheer.

Los van het vorenstaande, dient er op grond van de relevante jurisprudentie vanuit te worden gegaan dat bij wijziging of uitbreiding van een bestaande inrichting – waarvoor nog niet eerder een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is verleend – de aanvraag betrekking dient te hebben op de exploitatie van de gehele inrichting na uitbreiding of wijziging. Daarnaast kan aan de hand van recente uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (uitspraken van 5 november 2014, zaaknummer 201401834/1/R6, 19 december 2014, zaaknummers 201110075/4/R4 en 201201853/3/R4) en 11 maart 2015, zaaknummers 201207642/1 en 201307354/1) worden afgeleid, dat in voorkomend geval dat de kritische depositiewaarden reeds worden overschreden een toename van stikstofdepositie niet per definitie betekent dat de natuurlijke kenmerken van het betreffende Natura 2000-

gebied worden aangetast. Of van een zodanige aantasting sprake is casu quo het aangevraagde project het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen belemmert, dient ook in een dergelijke situatie beoordeeld te worden aan de hand van alle relevante feiten en omstandigheden.

4. Overwegingen

4.1. Aanvraag

De aanvraag heeft betrekking op het oprichten en exploiteren van een varkenshouderij van aanvrager, gelegen aan de Twistweg ong. te Vredepeel. Er wordt vergunning gevraagd voor de situatie als weergegeven in tabel 1.

Stal	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
1	Gespeende biggen	D1.1.15.4	-	504	0,10	50,4
1	Vleesvarkens	D3.2.15.4	-	2.856	0,45	1.285,2
2	Gespeende biggen	D1.1.15.4	-	504	0,10	50,4
2	Vleesvarkens	D3.2.15.4	-	2.856	0,45	1.285,2
					Totaal	2.671,2

Tabel 1 aangevraagde situatie

De in bovenstaande tabel en volgende vermelde 'Code RAV' alsmede de ammoniakemissiefactoren die zijn gehanteerd bij het berekenen van de (totale) emissie, zijn ontleend aan de bijlagen behorende bij de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2015, nr. 16866 (in werking getreden op 1 augustus 2015), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 15585 (in werking getreden op 31 maart 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 49500 (in werking getreden op 1 oktober 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 420218 (in werking getreden op 12 april 2017) en de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 69963 (in werking getreden op 13 december 2017).

4.2. Habitatrichtlijngebieden en Vogelrichtlijngebied

De Habitatrichtlijngebieden 'Deurnsche Peel & Mariapeel' en 'Boschhuizerbergen' zijn op 7 december 2004 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Habitatrichtlijn en tevens op de lijst van gebieden van communautair belang geplaatst.

Het Vogelrichtlijngebied 'Deurnsche Peel en Mariapeel' is op 29 oktober 1986 (Mariapeel) en op 12 mei 1992 (Deurnsche Peelgebieden) aangewezen ter uitvoering van de Vogelrichtlijn. Mede gezien de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 september 2011 (zaaknummer 201003301/1/R2), geldt als referentiedatum met betrekking tot stikstofdepositie op voornoemd gebied 10 juni 1994.

4.2.1. Uitgangssituatie Habitatrichtlijngebieden en Vogelrichtlijngebied 'Deurnsche Peel & Mariapeel' en 'Boschhuizerbergen'

Op 7 december 2004 alsmede op 10 juni 1994 vigeerde voor de inrichting van de aanvrager (nog) geen vergunning verleend onder de Wet milieubeheer/Hinderwet.

4.2.2. Externe saldering Habitatrichtlijngebieden

Uit de overlegde passende beoordeling blijkt dat de aanvrager ter mitigatie van de in de aanvraag voorziene toename van stikstofdepositie op de Habitatrichtlijngebieden 'Deurnsche Peel & Mariapeel' en 'Boschhuizerbergen' ammoniakrechten heeft opgekocht van de locaties Hansenberg 13 te Merselo en Langstraat 144 te Deurne. Voor de opgekochte ammoniakrechten van de saldogevende locaties, zoals weergegeven in tabel 2, bestond blijkens de bij besluiten van 17 november 1994 (Hansenberg 13 te Merselo) en 11 december 1990 (Langstraat 144 te Deurne) onder de Hinderwet/Wet milieubeheer verleende vergunningen toestemming op 7 december 2004. Ook sinds 7 december 2004 heeft voor deze opgekochte ammoniakrechten onverkort toestemming bestaan bij of krachtens de Wet milieubeheer.

4.2.3. Externe saldering Vogelrichtlijngebied

Uit de overlegde passende beoordeling blijkt dat de aanvrager ter mitigatie van de in de aanvraag voorziene toename van stikstofdepositie op het Vogelrichtlijngebied 'Deurnsche Peel & Mariapeel' ammoniakrechten heeft opgekocht van de locaties Hansenberg 13 te Merselo en Langstraat 144 te Deurne. Voor de opgekochte ammoniakrechten van de saldogevende locaties, zoals weergegeven in tabel 2, bestond blijkens de blijkens de op 30 december 1992 gedane melding onder de Wet milieubeheer (Hansenberg 13 te Merselo) en de op 11 december 1990 (Langstraat 144 te Deurne) onder de Hinderwet verleende vergunning toestemming op 10 juni 1994. Ook sinds 10 juni 1994 heeft voor deze opgekochte ammoniakrechten onverkort toestemming bestaan bij of krachtens de Wet milieubeheer.

Tussen de in de aanvraag voorziene toename van stikstofdepositie op voornoemde Habitatrichtlijngebieden en Vogelrichtlijngebied en de afname van stikstofdepositie op deze gebieden als gevolg van de voorgestelde saldering, bestaat directe samenhang. Relevant in dit verband is mede dat de onder de Wet milieubeheer/Hinderwet verleende vergunningen voor de saldogevende locaties, ter hoogte van de opgekochte ammoniakrechten daadwerkelijk zijn ingetrokken ten gunste van de voorliggende aanvraag. Dit blijkt uit het desbetreffende intrekkingsbesluit van 13 januari 2010 (saldogever Hansenberg 13 te Merselo) en de intrekking Obm d.d. 13 mei 2014 (saldogever Langstraat 144 te Deurne) en de tussen aanvrager en exploitanten van de saldogevende locaties op 20 februari 2009 (saldogever Hansenberg 13 te Merselo) en 15 oktober 2013 (saldogever Langstraat 144 te Deurne) gesloten overeenkomsten, waarin de ter mitigatie van de toename opgekochte ammoniakrechten zijn vastgelegd.

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
	Hansenberg 13 te Merselo					
A	Gespeende biggen	D1.1.100	-	685	0,69	472,7
C	Guste en dragende zeugen	D1.3.100	-	156	4,20	655,2
C	Dekbeer	D2.100	-	1	5,50	5,5
C	Opfokzeugen	D3.100	-	10	3,00	30,0
B	Kraaamzeugen	D1.2.100	-	64	8,30	531,2
					Totaal	1.694,6
	Langstraat 144 te Deurne					
B	Vleesvarkens	D3.2.1	-	334	4,50	1.503,0
					Totaal	1.503,0

Tabel 2 intrekking ammoniakrechten Hansenberg 13 te Merselo en Langstraat 144 te Deurne

4.3. Effecten op de beschermde natuurgebieden

De inrichting ligt nabij onderstaande beschermde gebieden:

Naam gebied	Afstand in km
Deurnsche Peel & Mariapeel	5,5
Boschhuizerbergen	9,3

Tabel 3 afstand tot de beschermde gebieden

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag wordt getoetst of het project/handeling, gelet op de instandhoudingsdoelstelling(en), de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten kan verslechteren of een significant verstorend effect kan hebben op de soorten waarvoor de gebieden zijn aangewezen. Zure depositie leidt in voedselarme milieus, zoals die aanwezig zijn in de nabij gelegen natuurgebieden, tot verrijking van het milieu (vermesting). Tevens neemt de zuurgraad toe (verzuring). Deze processen hebben een negatieve invloed op de natuurwaarden.

Het verspreidingsmodel AAgro-Stacks, waarmee de stikstofdepositie op beschermde natuurgebieden kan worden berekend, houdt rekening met de feitelijke omstandigheden van de veehouderijbedrijven en de windrichting. Door de invoer van de feitelijke gegevens van de gebouwen (stallen), zoals onder andere staltype, gebouwhoogte, uittreedsnelheid en het aantal dieren, kan het rekenmodel een (relatief) nauwkeurige weergave maken van de stikstofdepositie op de nabij gelegen natuur.

Om een goed beeld te krijgen van de depositie op de Natura 2000-gebieden is, gebruikmakend van het computermodel AAgro-Stacks, de depositie berekend op verschillende punten. Het dichtstbijzijnde punt

per gebied hebben wij overgenomen in tabel 4 (zie ook bijlage 1). Weergegeven is de depositie in de bestaande en aangevraagde situatie.

Naam	X-coördinaat	Y-coördinaat	Depositie uitgangssituatie (mol N / ha / jaar)	Depositie aangevraagde situatie (mol N / ha / jaar)	Afname
Deurnsche Peel & Mariapeel	187 321	390 676	2,01	0,68	1,33
Boschhuizerbergen	197 392	395 856	1,20	0,42	0,78

Tabel 4 depositie op de beschermde gebieden

Uit de berekeningen blijkt dat de stikstofdepositie als gevolg van de aangevraagde situatie in voornoemde beschermde gebieden niet toeneemt.

Uit de aanvraag blijkt verder dat er geen andere - niet aan stikstofdepositie gerelateerde - negatieve effecten (zoals geluid, trillingen, licht, grondwaterstand-/grondwaterkwaliteitveranderingen etc.) te verwachten zijn die de natuurlijke kenmerken van voornoemde beschermde gebieden kunnen aantasten.

4.4. Zienswijzen

Volgens WBdP neemt de depositie op het Natura 2000-gebied 'Deurnsche Peel en Mariapeel' toe en is men het niet eens met het besluit dat de aangevraagde activiteit niet leidt tot verslechtering van de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van de soorten. Daartoe stelt de werkgroep het volgende:

Bij vergunningverlening onder de PAS wordt niet meer extern gesaldeerd. Dat wil zeggen dat de toename van depositie t.g.v. de uitbreiding van een bedrijf niet meer gecompenseerd mag worden door het intrekken van concrete vergunningen elders maar wordt per provincie een prognose gedaan van het aantal stoppende bedrijven (stoppende bedrijven > 1 km gelegen van een Natura 2000-gebied) waarbij de helft van de daardoor vrijkomende emissie wordt toebedeeld aan de PAS-ontwikkelingsruimte. Het PAS kent echter een overgangsregelling in het kader waarvan gedurende een bepaalde periode wel nog gebruik gemaakt mag worden van externe saldering; de vergunning van het onderhavige bedrijf valt onder die regeling.

In zes beroepen tegen Nb-wetvergunningen die met het PAS zijn verleend heeft WBdP betoogd dat door deze overgangsregelingen vrijkomende emissie van stoppende bedrijven mogelijk dubbel gebruikt wordt. De Raad van State heeft in deze beroepen uitgesproken dat dit betoog van WBdP slaagt. Ook is het volgens de Raad van State niet uitgesloten dat door gebruik te maken van stoppersruimte de stikstofdepositie per saldo toeneemt.

Omdat in onderhavige vergunning de betreffende intrekking heeft plaatsgevonden bij een bedrijf op een grotere afstand van 1 km van een Natura 2000-gebied kan van bovengenoemde dubbeltelling dus sprake zijn.

Reactie GS

Vooropgesteld dient te worden dat in (thans) artikel 5.13, eerste lid, van het Besluit natuurbescherming (Bnb) is bepaald dat het verbod op externe saldering zoals opgenomen in artikel 5.5, derde lid, van de Wet natuurbescherming (Wnb) niet van toepassing is op een besluit op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 (thans artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb, die is ingediend vóór 1 juli 2015).

Feit is dat de voorliggende aanvraag is ingediend vóór 1 juli 2015 en de in deze aanvraag betrokken externe saldering voldoet aan de daarvoor geldende vereisten, zoals die mede naar voren komen uit recente uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (uitspraken van 28 december 2016, zaaknummer 201601935/1/R2, en 19 juli 2017, zaaknummer 201602896/1/R2). Tegen deze achtergrond bestaat aanleiding om de aangevraagde vergunning met toepassing van het vigerende artikel 5.13, eerste lid, van het Bnb te verlenen. Daaraan kan niet afdoen dat in de (verwijzings)uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 17 mei 2017 (zaaknummers 201600614/1/R2, 201600617/1/R2, 201600618/1/R2, 201600620/1/R2, 201600622/1/R2, 201600630/1/R2), is overwogen dat niet kan worden uitgesloten dat emissieruimte waarmee extern gesaldeerd wordt tevens wordt uitgegeven als depositieruimte en/of de stikstofdepositie daardoor lokaal per saldo toeneemt. Relevant in zoverre is, naast het bepaalde in artikel 5.13, eerste lid, Bnb, dat blijkens voornoemde uitspraak (ook) het feit dat de betrokken ministers en de staatsecretaris nader moeten onderbouwen of en zo ja, op welke wijze rekening is gehouden met de gevolgen van de overgangsregeling voor extern salderen, de Afdeling geen aanleiding geeft tot het treffen van een voorlopige voorziening. Meer in het bijzonder acht de Afdeling het waarschijnlijk dat (ook) dit gebrek zodanig hersteld kan worden dat het PAS ongewijzigd of in bijgestelde vorm, dat wil zeggen met minder depositieruimte of met bijstelling van de reservering van de depositieruimte voor autonome ontwikkelingen, doorgang kan vinden.

Overigens laat het verlenen van de aangevraagde vergunning met toepassing van artikel 5.13, eerste lid, Bnb onverlet dat zolang deze vergunning niet in rechte onaantastbaar is, de vergunninghouder op eigen risico daarvan gebruik maakt.

4.5. Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat, gelet op de instandhoudingdoelstellingen, onderhavige aangevraagde activiteiten geen (significante) negatieve effecten zullen veroorzaken op de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Deurnsche Peel & Mariapeel' en 'Boschhuizerbergen', mits deze vergunning en de daaraan verbonden voorschriften worden nageleefd.

Tegen deze achtergrond is vergunningverlening voor de aangevraagde activiteiten in overeenstemming met het bepaalde bij of krachtens de Wet natuurbescherming.

5. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Wet natuurbescherming en voorgaande overwegingen, besluiten wij:

1. aan XXXX Varkenshouderij een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid van de Wnb te verlenen voor het in de nabijheid van de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Deurnsche Peel & Mariapeel' en 'Boschhuizerbergen' oprichten en exploiteren en van een varkenshouderij zoals aangevraagd d.d. 17 december 2013 met zaaknummer 2013-0955 aan de Twistweg ong. te Vredepeel;
2. aan XXXX Varkenshouderij geen vergunning te verlenen voor het in de nabijheid van het Beschermde Natuurmonument 'Rouwkuilen' oprichten en exploiteren van een varkenshouderij zoals aangevraagd d.d. 17 december 2013 met zaaknummer 2013-0955 aan de Twistweg ong. te Vredepeel aangezien er geen sprake is van het overtreden van de verbodsbepalingen uit de Wet natuurbescherming;
3. aan de vergunning de beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden, zoals opgenomen onder hoofdstuk 7;
4. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 18 december 2013, aangevuld op 30 juni 2015, 27 december 2017, 23 januari 2018 en 8 februari 2018 deel uitmaken van deze vergunning, behoudens en voor zover daarvan bij dit besluit niet wordt afgeweken.

6. Rechtsbescherming

Als dit besluit uw belang rechtstreeks raakt en u het met de inhoud van dit besluit niet eens bent, kunt u, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Rechtbank Limburg.

U moet dan binnen zes weken na de dag waarop dit besluit ter inzage is gelegd een beroepschrift indienen. Op deze procedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Het beroepschrift moet worden ondertekend en ten minste bevatten: de naam en het adres van de indiener; de datum; een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht alsmede de redenen van het beroep (motivering). Het beroepschrift moet worden gericht aan: Rechtbank Limburg, locatie Roermond, Postbus 950, 6040 AZ Roermond. Als u een beroepschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Limburg verzoeken een voorlopige voorziening te treffen. Voor meer informatie verwijzen wij u naar www.rechtspraak.nl. U kunt ook digitaal een beroep- en/of verzoekschrift indienen bij genoemde rechtbank via <https://loket.rechtspraak.nl/>.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

drs. M.G.P.I. Arts
Kwartiermaker Vergunningen
Toezicht en Handhaving (VTH)

7. Voorschriften

Aan deze vergunning worden de volgende voorschriften verbonden:

- 7.1.** De vergunning heeft betrekking op het houden van de dieren aantallen op de stalsystemen aan de Twistweg ong. te Vredepeel zoals weergegeven in onderstaande tabel:

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren
1	Gespeende biggen	D1.1.15.4	-	504
1	Vleesvarkens	D3.2.15.4	-	2.856
2	Gespeende biggen	D1.1.15.4	-	504
2	Vleesvarkens	D3.2.15.4	-	2.856

De in de tabel vermelde 'Code RAV' alsmede de ammoniakemissiefactoren die zijn gehanteerd bij het berekenen van de (totale) emissie, zijn ontleend aan de bijlagen behorende bij de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2015, nr. 16866 (in werking getreden op 1 augustus 2015), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 15585 (in werking getreden op 31 maart 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 49500 (in werking getreden op 1 oktober 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 420218 (in werking getreden op 12 april 2017) en de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 69963 (in werking getreden op 13 december 2017).

- 7.2.** De vergunning heeft betrekking op de emissie van 2.676,2 kg NH₃ / jaar.

Bijlage 1 - Ligging bedrijf en natuurgebieden

Legenda

Bron- en rekenpunten

- Natuurgebied
- Bedrijf

Natura 2000-gebieden

- ▨ VR
- HR
- VR+HR

 1.000
 Meters
 schaal: 1:100.000

 25-01-2018

© Provincie Limburg
 © 2016 dienst Kadaster, © Cyclomedia, © Geodan, © RWS

provincie limburg